

Ἡ ἡμετέρα γραφή μεταβάλλεται σὺν τῇ καταστάσει ἡμῶν.

Ἀνέγνων ἐν σπουδαιοτάτῳ βιβλίῳ τοῦ κ. Beauchamps δύο ἐπιστολάς, γραφαίταις ἑκατέρας εἰς ὀλιγόμηνον χρονικὸν διάστημα, ὑπὸ τοῦ δυστυχοῦς μικροῦ Λουδοβίκου τοῦ ΙΖ'. Ὅταν τὸ παιδίον εἰσέρχεται εἰς Τέμπλον, ἡ γραφή αὐτοῦ εἶναι ὠραιστάτη, θελητική καὶ κομψοτάτη ἐν τῇ παιδικῇ αὐτῆς ἀδεξιότητι, καὶ αἰσθάνεται τις ἐν τῇ γραφῇ ταύτῃ ἀγωγὴν εὐπατρίδου. Ἀλλὰ μετὰ ἐν ἔτος ὁποῖα μεταβολή; Οἱ χαρακτῆρες παραμορφοῦνται καὶ ἀποκτηνοῦνται· θὰ ἔλεγέ τις ὅτι εἶναι γραφή βλακός· πᾶσαι αἱ φυσικαὶ καὶ ἠθικαὶ δυνάμεις τοῦ ἀτυχοῦς ἐκείνου μικροῦ μάρτυρος, καὶ πάντα τὰ κακουργήματα τοῦ δημίου αὐτοῦ γράφονται ἐκεῖ ἐν ταῖς ὀλίγαις ἐκαταῖς λέξεσιν.

Εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας ἡδυνάμην νὰ προσθίσω πλείονα τοῦ ἐνὸς χαρακτηριστικὰ γεγονότα. Παρατήρησα, παραδείγματος χάριν· ὅτι πάντες σχεδὸν οἱ λογικοὶ καὶ ἀπαθεῖς ἄνθρωποι γράφουσιν εἰς γραμμὴν εὐθεῖαν, ὅτι οἱ ἀσταθεῖς καὶ ἀμφιβόετοι εἰς γραμμὴν κατερχομένην, οἱ δὲ φαντασιώδεις εἰς γραμμὴν ἀνερχομένην. Ἐτέρω παράδοξος παρατήρησις εἶναι αὕτη· ἐν Γαλλίᾳ σήμερον πολλὰ ὑπάρχουσιν οἰκογένειαι, παρ' αἷς σώζεται ἡ ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ' ἡττον μὲν μνημειακὴ καὶ ἄμουσος ἀλλὰ πλήρης ἀξιοπρεπείας μεγάλη γραφή. Γνωρίζετε τίνες εἰσὶν ἅπασαι αὗται αἱ οἰκογένειαι; Ἀνήκουσιν εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀριστοκρατίαν. Ἐτήρησαν τοὺς χαρακτῆρας ἐκείνους ὡς παράδοξον, ὡς διακριτικόν τι· ἡ γραφή αὐτῶν εἶναι τὸ τεκμήριον τῶν περὶ εὐγενείας ἀξιώσεων αὐτῶν, ἀποτελεῖ δὲ μέρος τοῦ ἐμβλήματος αὐτῶν.

Τί ἐκ πάντων τούτων ἐξάγεται; Ὅτι ἡ γραφολογία εἶναι ἐπιστήμη καὶ ὅτι τὰ αὐτόγραφα παρέχουσι βέβαιον στοιχεῖον ἠθικῆς διαγνώσεως; Ἀπαγε. Τὰ γεγονότα ἀναιροῦσι συχνότατα τὴν θεωρίαν ταύτην, φοβερὰν δ' αὐτῆς διάψευσιν ἀνερρίσκω ἐν τῇ συλλογῇ τῶν Ἀρχαίων. Λουδοβίκος ὁ ΙΣΤ' καὶ ὁ Ροδεσπιέρος ἔχουσι τὴν αὐτὴν γραφὴν. Ἀρκοῦμαι δὲ λέγων ὅτι αἱ περὶ αὐτογράφων σπουδαὶ δὲν στεροῦνται ἀξίας ἐν ταῖς ψυχολογικαῖς μελέταις, ὅτι ἡ κλίσις αὕτη ἀρμόζει κάλλιστα εἰς τὸ φιλοπερίεργον καὶ ἐταστικὸν πνεῦμα τῆς ἐποχῆς ἡμῶν καὶ ὅτι, ἐν τῇ εὐρείᾳ ταύτῃ ἐρευνῇ ἥτις διηνοίγη ὑπὸ τοῦ ΙΘ' αἰῶνος περὶ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς ἐκ τῶν ἀπειροπληθῶν ὑπὲρ ἣ κατὰ τεκμηρίων, ἐν τῶν θελκτικωτέρων τῶν ὅσα δύναται τις νὰ μνημονεύσῃ καὶ νὰ συμβουλευθῇ, ἀλλὰ μετὰ τινος δυσπιστίας, εἶναι καὶ ἡ γραφή.

Τοιοῦτον ὑπῆρξεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς εἰς τὰ Ἀρχεῖα ἐπισκέψεώς μου. Εἶχον μετ' ἐμοῦ τὴν ἐγγο-

νήν μου. Τῇ εἰδείξα κατὰ σειρὰν τοὺς πέντε ἐκείνους ὠραίους θαλάμους λεπτομερέστατα, καὶ τῇ ἐξήγησα τὴν σημασίαν πάντων τῶν ἐγγράφων ἐκείνων. Προσπάθησα νὰ συνδέσω τὰ δείγματα ταῦτα τὰ τοσοῦτον δι' αὐτὴν νέαν πρὸς τὴν μικρὰν αὐτῆς ἀποθήκην τῶν ἐπικτήτων γνώσεων τέλος, τῇ ἀνεκοίνωσα ἐν μέρει, ὑπὸ οἰκογενειακὸν τύπον, τὰς σκέψεις ὅσαι ἐνεπνεύσθησάν μοι ἐκ τῆς ἱστορικῆς ἡμῶν ἐκδρομῆς. Ἀλλ' ἐνόητε πάντα; Οὐχί. Ἐνόησεν ἐντελῶς; Οὐχί. Εἶχον δὲ δίκαιον νὰ τὴν μῆσω εἰς τὰς νέας ταύτας σκέψεις; Ναί. Οἱ κηπουροὶ λέγουσιν ὅτι μεταξὺ τῶν ὑπ' αὐτῶν σπειρομένων σπόρων ὑπάρχουσιν τινες, οἵτινες μόλις δύο ἢ τρία ἔτη βραδύτερον ἀναφύονται. Διατί; Ἀγνωστον τοῦτο. Ἀναπαύονται ἐπὶ τινὰ χρόνον, εἴτα μίαν ἡμέραν βλαστάνουσι. Τοιοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς πολλὰς ιδέας, αἵτινες ἐμφυσοῦνται εἰς τὸ πνεῦμα τῶν παίδων. Αἱ ιδέαι αὗται εἶναι ἀνώτεραι τῆς ἡλικίας αὐτῶν; Ἀδιάφορον. Ἡ ἡλικία καὶ αἱ ιδέαι ἡμέραν τινὰ θὰ συμβαδίσωσι. Ἰὰ παιδίον δὲν ἐννοοῦσιν αὐτὰς σήμερον; Ἀδιάφορον. Σπείρατε πάντοτε· προσέχετε μόνον περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν σπόρων. Μὴ λησμονεῖτε δὲ ὅτι ὑπάρχουσι καὶ φυτὰ δηλητηριώδη. Λαμβάνετε μόνον σποράς ὑγιεῖς, γονίμους, θρεπτικὰς, τὸ ἄνθος τῶν σπορῶν. Ὅταν δὲ διὰ τὴν ἐποχὴν τῆς καρποφορίας, δότε πίστωσιν εἰς τὸ παιδίον, θὰ ἐξοφλήσῃ ἡμέραν τινὰ. Εἶναι διδασκαλίαν ἐκτοχιζομένην ἐπὶ προθεσίᾳ.

E. LEGOUVÉ.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑΙ. — Ἐφημερίς εὐρωπαϊκὴ δημοσιεύει μακρὰν ἀνάλυσιν ἐκθέσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἰαπωνίᾳ. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ἥτις περιλαμβάνει ἐνιαύσιον χρονικὸν διάστημα, ἥτοι ἀπὸ τοῦ 1875 — 1876 ἀποσπῶμεν τὰς ἐπομένους περιχοπὰς περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σχολείων, τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν μαθητῶν.

Τὸ κράτος τοῦτο ἀριθμοῦν περὶ τὰ 31 ἑκατομμύρια κατοίκων, ἐν οἷς 5 ἑκατομμύρια παῖδων ἀπὸ 6 ἔξ μέχρι τεσσάρων καὶ δέκα ἐτῶν, διαιρεῖται εἰς 7 μεγάλα σχολειακὰ διαμερίσματα, εἰς 250 μεσαῖα καὶ εἰς 4,6,000 στοιχειώδη. Ἐκαστον σχολειακὸν διαμέρισμα ἔχει κατὰ μέσον ὅρον ἐπιφάνειαν 2,560 σταδίων καὶ περὶ τοὺς 750 ἐν συνόλῳ κατοίκους, ἐν οἷς 115 παῖδες ἡλικίας 6 ἔξ μέχρι τεσσάρων καὶ δέκα ἐτῶν.

Ἐνίοτε πολλὰ διαμερίσματα ἔχουσι μίαν καὶ μόνην προκαταρκτικὴν σχολὴν, τοῦτο δὲ συμβαίνει ἰδίᾳ εἰς πολυαριθμοτέρας πόλεις. Ἐπὶ τοῦ πα-

ρόντος μόλις τὸ τρίτον τῶν παίδων φοιτῶσιν εἰς τὰ σχολεῖα, καὶ ἐπομένως ὑπάρχουσι περὶ τὰ δύο ἑκατομμύρια ἐν συνόλῳ μαθητῶν, ἦτοι 80 ἐν ἑκάστη σχολῇ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰ σχολεῖα φοιτῶντων ἀρρένων εἶναι τριπλάσιος τοῦ τῶν θηλέων. Περὶ τὰ 99 τοῖς 100 σχολεῖα τοῦ κράτους εἰσὶ προκαταρκτικά, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν περὶ τὰ 100 εἰσὶ μεσαῖα, ἀριθμοῦνται περὶ τοὺς 6,600 μαθητάς. Ὑπάρχουσι προσέτι 100 διδασκαλεῖα, εἰς ἃ φοιτῶσι περὶ τοὺς 7,700 μαθητάς, 100 ἄλλα πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν, πάντα ἀγγλικά, ἐκτὸς μόνον ἑξ, μετὰ 6,700 μαθητῶν καὶ ὀκτὼ σχολαὶ πρὸς ἐκμάθησιν τῶν εἰδικῶν ἐπιστημῶν, ἀριθμοῦσαι περὶ τοὺς 900 μαθητάς· ὑπολογιζομένων δὲ καὶ τῶν εἰς ἄλλα ὑπουργεῖα ὑπαγομένων, αἱ σχολαὶ αὗται ἀνέρχονται ἐν συνόλῳ εἰς 13 περίπου. Ἐκ τῶν προκαταρκτικῶν σχολῶν τὰ μὲν $\frac{9}{10}$ ἀνήκουσιν εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς, τὸ δὲ $\frac{1}{10}$ εἰσὶν ἰδιωτικά. Ἐκ τῶν διδασκαλείων τὸ μὲν $\frac{1}{10}$ ὑπάγεται ὑπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, τὰ δὲ λοιπὰ ἐννέα εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς. Ἐκ δὲ τῶν σχολῶν τῶν ξένων γλωσσῶν, εἰς ἃς φοιτῶσιν δύο θήλας ἐπὶ εἴκοσιν ἀρρένων, μία ἐπὶ δέκα καὶ τὸ τρίτον τῶν μαθητῶν ὑπάγονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, μία ἐπὶ δέκα καὶ τὸ δέκατον τῶν μαθητῶν εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς. αἱ δὲ λοιπαὶ ἦτοι $\frac{4}{5}$ εἰσὶν ἰδιωτικὰ σπουδαστήρια ὧν τὸ $\frac{3}{4}$ κεῖνται ἐν τῇ πρωτεύουσῃ. Ἡ σχολὴ Καϊσαγάκου καὶ ἡ ἱατρικὴ τοῦ Τόκιο σχολὴ ἀνήκουσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ ἔξ διευθετοῦσιν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν. Περὶ τοὺς 20 μαθητάς τῶν ἀνωτέρων σχολῶν ἀποστέλλονται εἰς Ἀμερικὴν καὶ Εὐρώπην, ὅπου εὐρύτερα διακούουσι μαθήματα.

Οἱ μαθηταὶ τῶν ἀνωτέρων τῶν προκαταρκτικῶν σχολῶν συμποτοῦνται εἰς 21,000, ἐν οἷς 663 κοράσια, ἦτοι ἐν ἐπὶ 20 ἀρρένων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἐκάστην εἰς τὰς προκαταρκτικὰς σχολὰς φοιτῶντων μαθητῶν ἀνέρχεται εἰς ἐν καὶ ἡμισυ περίπου ἑκατομμύριον, ἦτοι εἰς τὰ τρία σχεδὸν τέταρτα τοῦ ὅλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν.

Ἐν τοῖς διδάσκουσιν ἀριθμοῦνται 800 γυναῖκες, ἦτοι μία ἐπὶ 35 διδασκάλων συμποσυνμένων περὶ τὰς 28,000.

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΕΝ ΚΕΥΛΑΝΗ. — Ἀμερικανὸς περιηγητὴς περιοδεύσας τὴν πρωτεύουσάν τῆς Κεϋλάνη· Κάνδου ἀφηγεῖται τὴν περιοδείαν αὐτοῦ ταύτην δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Χρόνον τῆς Νέας Ὑόρκης. Κατὰ τὴν ἐπιστολιμαίαν ταύτην ἀφήγησιν ὀλίγιστοι ξεῖοι μεταβαίνουσιν εἰς τὴν θελκτικὴν ταύτην χώραν, κειμένην 4,800 πόδας ὑπὲρ

τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν περιηγητῶν ἀρκοῦνται εἰς βραχείας τινὰς ἐκδρομὰς ἐν Κολόμβῳ καὶ ἐν τῷ ἀκρωτηρίῳ τῶν Γάλλων. Ἐν Κεϋλάνῃ πολλὰ ὑπάρχουν φυλαὶ, καὶ τοὶ οἱ κάτοικοι μόλις εἰς 20,000 συμποσυνται. Οἱ αὐτόχθονες Γιγγάλοι ἔχουσι τὴν κόμην αὐτῶν δεδεμένην ὅπως τῆς κεφαλῆς ὡς αἱ γυναῖκες, φέρουσι δὲ μικρὰς ἐσθῆτας, καλουμένας σαρόγκ· τὸ πρόσωπον ἔχουσιν ἄτριχον, δυσχερὲς δ' ὡς ἐκ τούτου ἡ διάκρισις τῶν γεννῶν. Οἱ ἐν ταῖς τραπέζας ὑπηρετοῦντες παῖδες ἔχουσι τοσαῦτον γυναικεῖον χαρακτῆρα, ὥστε ὑπολαμβάνονται ὡς εἰκοσαετίδες νεάνιδες. Πολλοὶ τῶν Γιγγάλων τούτων φέρουσι πώγωνάσυν, οἱ δὲ ἰθαγενεῖς εἰσι γυμνοὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπεράνω τῆς ὁσπύρος, μόνον δ' ὅταν εὐρίσκωνται εἰς ὑπηρεσίας ἀνωτέρας τῶν κοινῶν ἢ ἀπαιτῇ τοῦτο ἡ τάξις αὐτῶν, φέρουσι μικρὸν ἐπενδύτην ἢ καὶ καλύπτουσι τοὺς ὤμους διὰ λευκῆς μουσελίνης. Ἐκ δὲ τῶν Ἰνδῶν ἢ Ἰνδοῦ, οἵτινές εἰσι πολυαριθμότεροι καὶ ποικίλουσι τὰς τάξεις, οἱ πολυπληθέστεροί εἰσιν οἱ Ταμίλοι, καταγόμενοι ἐκ τῶν μεσημβρινῶν τῆς χερσονήσου, καὶ τοιαύτην ἔχουσιν ὁμοιότητα πρὸς τοὺς αὐτόχθονας ὥστε, οἱ ξένοι μόνον διὰ τῶν ἐνδυμάτων νὰ διακρίνωσιν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἰθαγενῶν δύνανται, οἱ δὲ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐκεῖ διατρίβοντες καὶ διὰ τῆς φυσιογνωμίας. Πρὸς τοῦτοις ὑπάρχει καὶ ἑτέρα πολυαριθμὸς φυλὴ καλουμένη Μοορμέν, οἵτινες ὁμοιάζοντες πρὸς τοὺς ἀνατολίτας Ἰουδαίους θεωροῦνται ὡς καταγόμενοι ἐκ φυλῶν ἐξαφανισθεισῶν. Οὗτοι εἰσι συνήθως ἔμποροι διενεργοῦντες ἅπαν τὸ μικρὸν ἐμπόριον τῆς νήσου. Πολλὰ προσέτι ὑπάρχουσι ποικίλαι χρωμάτων, ἅπερ μόνον διὰ μακρᾶς διαμονῆς καὶ μελέτης νὰ διαγνωσθῶσι δύνανται. Ἐκ τῶν Εὐρωπαίων ἡ τῶν εὐρωπαϊκῇ ἐχόντων καταγωγὴν διακρίνονται δύο μεγάλαι τάξεις, ἡ τῶν Ἀγγλῶν καὶ Πορτογάλων, ὧν οἱ μὲν μεταβαίνουσιν εἰς τὰς λαμπρὰς ταύτας χώρας χάριν πλούτου ἢ κυβερνητικῶν διοικήσεων, οἱ δὲ κατὰγονται ἐξ ἀποικίων ἀρχαίων. Καὶ οὗτοι εἰσι δυσδιάκριτοι ἀπὸ τῶν ἰθαγενῶν ὡς ἔχοντες τὸ αὐτὸ μέλαν χρῶμα πρὸς τὸ τῶν Ἰνδοῦ ἢ τῶν Γιγγάλων. Πλεῖστοι Πορτογάλοι πολλὰ διενεργοῦσιν ἔργα καὶ κατέχουσι πολλὰς κατωτέρας κυβερνητικὰς θέσεις. Ἡ Κάνδου ἐστὶ τὸ κέντρον τῆς καλλιέργειας τοῦ ἐν Κεϋλάνῃ καφέ, ὥστις πωλεῖται ἐν ταῖς Ἰνδιάναις Πολιτείαις, ἀνταλλάσσόμενος ἀντὶ μικρῶν προϊόντων. Οἱ αὐτόχθονες ὀλίγα φέρουσιν ἐνδύματα κατασκευῆς ἐγγωρίου ἢ ἰνδικῆς, ὁ δὲ τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς βάμβαξ πωλεῖται ἐν Κάνδου.

Ὁ ὑπεύθυνος Ε. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.